

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIRA

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXV.

V Celovcu, 8. septembra 1906.

Štev. 36.

Še par besedi k sklepu koroških zaupnikov.

Na katoliškem shodu v Ljubljani se je najprej govorilo zopet o sklepu koroških zaupnikov. Da se bo govorilo, vedelo se je popred, a mislil bi bil kdo, da se dotična stvar omeni v kakem odseku. Da se slavnostni govor bavi s to stvarjo in celo na prvem mestu, tega odlikovanja Korošci niso pričakovali. Katoliški shod in govori na njem naj bi bili večjega in širšega pomena, kot kak časniški članek. Govori se zbera v knjigo, in ta knjiga bode poznejšim časom služila kot dobro pojasnilo.

Razpravam na zadnjem katoliškem shodu pa je treba, kar se nas tiče, dodati nekaj pojasnil.

Slavnostni govornik dr. Šusteršič je dejal, da se koroški Slovenci ne udeležijo katoliškega shoda, „ker je volilni odsek sklenil, da Koroška dobi en slovenski mandat in ne dveh, in zaradi tega, ker so trdili, da je baje temu kriva „S. L. S.“ In zaradi tega se očita Korošcem „konfuznost“.

„Sine ira et studio“, brez nevolje ali strasti, hočemo k stvari še enkrat izpregovoriti. Sklep volilnega odseka ni bil kriv razburjenosti na Koroškem. Odsek nas bi bil lahko tudi vse pridelil Nemcem; ko bi se bilo to zgodilo proti energičnemu odporu S. L. S., bi Korošci ne mogli reči ničesar, da, z veseljem bi se te stranke najtesneje oklepali. — Dalje je rekel govornik: „In pa zaradi tega“... ne „in pa“, marveč samo zaradi tega, ker se pri zaupnem shodu nikdo ni mogel obraniti misli, da je S. L. S. pozabila na Koroško. Naše stališče je tukaj pač vse drugo, kot stališče S. L. S. in osebno stališče njenega načelnika.

Naj bo dovoljen primer: V koroškem deželnem zboru so se večkrat vršile dolge obravnave v zadevi zavarovanja zilskih vasi proti hudournikom. Marsikateri govornik je že naglašal: prepustimo te vasi svoji usodi, dajmo denar, ki nas stane gradba, rajši ljudem in naselimo jih drugod. Kaj neki bi ljudstvo k temu reklo? Poslanci zastopniki zilskih krajev so take predloge vsikdar odločno zavračevali. Da, tudi drugi so bili končno mnenja, da je kulturna dolžnost, boriti se zoper naravo, da, bilo bi sramotno, obljudene vasi prepuščati poginu!

Obrnimo ta primer na naš slučaj: Tujec, ki kraja ne pozna, vidi le žrtve, katerih je treba, domačin pa izprevidi, da je stvar te žrtve vredna, in prijatelj bo spoznal, da je včasih treba kaj žrtvovati tudi za čast. Po vatlu se ta vrednost sicer ne meri in po kili ne tehtata, a v tej besedi je neka čudna moč, ki se ne da preceniti.

Korošci so bili prepričanja, da je obramba slovenskega ozemlja vredna, da zaradi nje, če ne gre drugače, pade ta volilna reforma. A Korošci so tudi prepričanja, da bi se ta terén Slovincem lahko ohranil brez vsakateri nevarnosti za reformo. Lemiš se boji socialne demokracije, in on jo potrebuje, če hoče v bodoče še premagovati krščanske socialce; on torej ni mogel biti zoper reformo, in bi jo bil sprejel tudi še proti tretjemu slovenskemu mandatu na Koroškem, ko bi bilo mogoče za tega pridobiti krščansko-socialne Nemce. Tako sodi, kdor razmere na Koroškem pozna.

Potem pa je bila tudi častna naloga S. L. S., braniti slovensko zemljo. Kolik bi bil ugled te stranke, ko bi bila umela v tako važnem trenutku vreči svoj meč v tehtnico. Kako bi se bilo vzbudilo zlasti zanimanje za tako stranko, kako bi se bila povzdignila narodna zavest na Koroškem!

Zdaj pa doživljamo, da zoper koroške Slovence pišejo slovenski časniki, da se zoper nje govori na katoliškem shodu, da pa za nje nastopajo vsenemški listi „Gr. Tagblatt“ in „Fr. Stimmen“! Čudni pojavi! Da, da, neka konfuznost vlada tukaj, in konfuznost je tolika, da

menda ne bo več izhoda iz tega labirinta. Ta pisava in to nastopanje nasproti Slovincem na Koroškem se mora smatrati konfuzno še z drugega stališča. Obsoja in napada se lahko posameznika, a ne celega ljudstva. Eden upornik se lahko dene na vislice; kjer je pa upor splošen, se mora vlada z uporniki pogajati! In takoj s prvega se je lahko vsakdo prepričal, da ta stvar ne zadene le „voditeljev“, marveč vse Korošce, in sicer da so se vsi Korošci združili tako tesno, kakor še morebiti nikdar poprej! Napadi na „voditelje“ v tej zadevi so torej v resnici napadi na vse slovenske Korošce. Na katoliškem shodu se je veliko delalo s citati in izreki. Ali se glede soglasnega mnenja Korošcev nihče ni spomnil pregovora, da je ljudski glas božji glas?! In dalje: na katoliškem shodu so uloge igrali samo politično „zreli“ ljudje. Vprašamo: ali nihče izmed teh „izvoljenih“ ni zapazil solidarnosti koroških Slovincem, ki se je kazala v tem, da se shoda ni udeležilo niti pol tucata koroških Slovincem? Resen politik o takih pojavih premišljuje, ker so dejstva, ki jih noben govorniški „salto mortale“ in noben prepotenten zasmeh s sveta ne spravi. Saj pravi sam dr. Šusteršič, da se v politiki računa v prvi vrsti le z dejstvi.

Korošci naj bi bili delali razliko med S. L. S. in katoliškim shodom! Da, brez težave. Toliko razuma imajo res tudi še „rimsko-katoliški duhovniki“ na Koroškem; oni predobro vedo, da je katolicizem kaj drugega kot politično strankarstvo, da mora stati katoliška ideja katoliškemu ljudstvu na prvem mestu. Po naravi: katolicizem je, recimo, vsečloveški duševni pojav na eni strani, na drugi božje razodetje za vse čase in vse narode. Torej so katoliška vprašanja vsečloveška, narodna vprašanja so pa svoji naravi ožja, in vprašanje, ali volijo koroški Slovenci z Nemci, ali pa zase, je še ožje. Toda osebe, ki nam govorijo o velikih vprašanjih, niso vsečloveške, vsakateri udeleženec je le „ponižni vernik svete in edino zveličavne katoliške cerkve“. In kot tak ponižni vernik je govornik, kakor se zdi, preveč zapleten v razna vprašanja, da bi ga hoteli Korošci zdaj poslušati.

„Mir“ bo nekaj govorov katoliškega shoda objavil: dokaz, da Korošci niso zoper shod. Iz tiska govori stvar, na odru pa oseba, in ker tako razločujemo med stvarjo in osebo, moramo tako postopati. Tudi zato so Korošci ostali doma — za pečjo: res za pečjo, ki jim jo kurijo dozdej vsenemci, katerim so se zdaj pridružili še drugi.

Govornik je poudarjal: „Naj bi se vendar čudni katoliški modrijani učili od nasprotnikov svete cerkve. Socialni demokratje zborujejo danes z dr. Tavčarjem, združila jih je v trenutku ena sila. Ta shod je kakor v posmeh celovškemu modrijanom. Sovraštvo je združilo nasprotnike, ali ne bi mogla družiti ljubezen vseh tistih, ki priznavajo enega Boga?“ Združitev socialne demokracije in liberalcev v Ljubljani je bila, to je poznal vsakdo — za katoliški shod brezpomembna uprizoritev. Ta nastop je moral ugled katoliškega shoda le povzdigniti. To je vedel tudi vsakdo na Koroškem. Če bi bil pa položaj tak, da bi bil katoliški shod mogoč le s pomočjo Korošcev, bi ti ne bili izostali, ker bi bili v tem slučaju mogli računati, da se bo z njimi na shodu prijateljsko postopalo. Tako pa so Korošci sklenili, ne hoditi tja, ker so na shodu pričakovali le novih žalitev.

Stvar ima pa še drugo stran. Zoper koroške Slovence nastopala je tudi združena socialna demokracija in vsenemštvo. To združenje Slovence uničuje, in Korošci imajo povod pritoževati se, da niso našli ljubezni, ki bi bila zabranila njihov poraz.

Govornik na katoliškem shodu se je očitno prizadeval katolicizem, katoliško mišljenje koroških Slovincem osumniti. In v to svrhu mu je moglo služiti neko dejstvo. Na zaupnem

shodu v Celovcu govoril je nekdo zoper način, kako da se je snovalo v Ljubljani katoliško dijaško društvo. Dotičnik ni govoril k stvari in zbor sam je z ropotom zabranil, da govori dalje. Velika večina zborovalcev je bila proti govorniku naravnost ogorčena. V časniško poročilo je stvar prišla, ker se je hotelo dati popolnega poročila, da ne bi kdo pozneje shoda sumničil in trdil, da se je objavilo samo to, kar nam je ngajalo. Iz tega kovati kapital proti slovenski koroški duhovščini, pa je predrzno, ki si je tudi tak katoliški mož, kakor je dr. Šusteršič, ne sme dovoliti. Sicer pa naj bo dovoljeno vprašanje, če se ne nahaja morda tudi v vrstah S. L. S. kak tak „enfant terrible“, ki včasih govori proti volji in mnenju treznejših in pravičnejših? Ali naj za besede enega takega posameznega lajka ali duhovnika delamo kar tebi nič meni nič odgovorno vso kranjsko duhovščino?

Govor načelnika S. L. S. je Korošce moral kranjski katoliški narodni stranki le še bolj odtujiti, kot so jih odtujili prejšnji dogodki. Delalo se je doslej brez zadostnih informacij in menda se bo delalo tako tudi v bodoče. Saj je slavnostni govornik dejal, da ne stopa „pred sodbo političnih otrok“. Neki pregovor pa pravi: „Von Kindern und Narren mag man die Wahrheit erfahren“, in če so Korošci „politični otročaji“, preostaja jim vendar upanje, da se jim še razum razvije. In morebiti je dobro, da so „otroci“, ker bi sicer ne prenašali tako mirno gorostasne operacije, ki se bo izvršila na njihovem organizmu, temveč bi pograbili za staro kmetsko orožje. Da je že sv. apostol Pavel karal Slovence na Koroškem kot ljudi, „do katerih resnica nikdar ne pride, in katere kakor nepremagljiv magnet vleče zmota in laž“, nam je novo in zanimivo obenem.

Sv. Pavel je pisal in govoril še marsikaj drugega tudi: „Postal sem kakor hlapec vsem, da vse pridobim. Židom sem postal kakor žid, da pridobim žide, oslabelem postal sem slab, da pridobim oslabele (v veri). Vsem sem postal vse, da rešim vse. In vse delam zavoljo evangelija, da ga bom deležen.. hitim v vežbališču, a ne v negotovo, in kadar se borim, ne udriham po praznem zraku.“ (I. Kor. 9, 19.) Ne beremo o sv. Pavlu, da bi kedaj bil svojim obetal palico, pač pa da je mogel z zaupanjem reči, da ne hiti v negotovo in da ne udriha po zraku.

Zmota in laž torej vlečete Korošce? Dal Bog, da se motimo v svoji bojzani, ki nam pravi, da bode politika v bodoče Slovence na Koroškem zagrebala, in da se je Slovincem zadal smrtni udarec v trenutku, ko je bilo upanje, da se poživijo in znova povzdigne krepko javno življenje. In dal Bog, da bi bilo vse zlagano, kar se je nam poročalo po časnikih o delovanju odseka za volilno reformo. Morebiti se je Korošcem — sanjalo, in morebiti se vendar zbude iz teh neprijetnih sanj in potem spoznajo, da „pomenja ravno ta volilna reforma velikanski napredek slovenskega naroda“ — in da so se le v sanjah govorile besede: „tužni Korošci so rana, katere ne bomo nikdar preboleli, dokler se vneboupijoča krivica ne popravi!“

Političen shod v Mariboru.

Dne 23. m. m. se je vršil v Mariboru shod, katerega je sklicalo slovensko politično društvo za Spodnji Štajer. Bilo je navzočih okoli 500 ljudi. Tudi s Koroškega je bilo lepo število udeležencev.

Shod otvori predsednik g. kanonik Mlakar in pozdravi navzoče. Politično društvo v Mariboru je od kraja marljivo zasledovalo volilno reformo. Veliko se je govorilo o tej zadevi, a še več pisalo in ne vselej v korist slovenskega ljudstva. G. predsednik izrazi željo, da se danes

Naročujte edini koroški slovenski list »Mir«!

oprime tega, kar nas združuje in pustimo na stran to, kar nas razdružuje.

Na predlog g. odvetnika dr. Pipuša se izvoli sledeče predsedništvo shodu: Predsednik g. kanonik Mlakar, podpredsednik deželni poslanec Grafenauer, tajnik prof. dr. K. Vrstovšek, namestnik g. Muršec, župnik v Framu.

Ko prevzame g. Grafenauer svoje mesto, ga udeleženci burno pozdravljajo z živio-klici.

Nato govori gospod

dvorni svetnik dr. Ploj o volilni reformi.

Splošna in enaka volilna pravica bi bila prava, če bi volilo enako število volilcev enega poslanca. Vlada pa se ni ozirala na to, ampak je „kulturo“, posest, davčno moč in drugo upoštevala. Gautsch je bil oktobra meseca proti reformi, ker je dobro videl, da, če se uvede pravična, ostanejo Nemci v manjšini. Kako to, da je postal že meseca novembra tako vnet zagovornik volilne preosnove? Govori se, da je vplival Kramar na Bylandta, in nato je cesar dal Gautschu povelje, naj uvede nov volilni red. Slovanska Zveza je imela o stvari več posvetovanj. Pred božičem je bilo tako stanje: Štajerska dobi 8, Koroška 2, Kranjska 11, Goriška 3, Istra 3 in Trst 1 slovenskega poslanca. Zadovoljni so se torej poslanci razšli. V seji Slovanske Zveze se je tudi sklenilo, da prevzame poslanec Robič Štajersko, Ploj Koroško, Šusteršič Kranjsko in Primorsko. Začela so se pogajanja z vlado. Glede Koroške je bil Ploj dva ali trikrat pri ministru. Minister je rekel, da Nemci samo en slovenski mandat dovolijo. Vlada je postala glede slovenskih mandatov drugega mnenja.

Po božiču sem poročal v klubu, da stoji vlada tako trdno na podlagi nemškega načrta, da se ne da nič doseči, če ne obstruiramo. Po mojem mnenju je obstrukcija izključena, ker sme vsak govornik le dvakrat do besede priti. Kar pa se tiče obstrukcije v zbornici, je moje mnenje, da se nič ne doseže. Čehi so 5 let obstruirali, dosegli so samo, da je Körber padel, drugače pa so dobili samo obljube.

Ker se je reklo, da nič ne dosežemo, se je izvolila deputacija k ministrom. V tej sta bila oba predsednika kluba in dr. Ploj. Gautsch je rekel, da si bo zadevo premislil, a obljubil ni nič gotovega. Poslanec Robič je izjavil, da ne glasuje za vladno predlogo, če Štajerci ne dobe 7 in Korošci 2 mandata. Pri tej priliki se je pokazalo nasprotstvo. Toda nazadnje sta bila oba načelnika Zveze pod gotovimi pogoji za vladni načrt. (!)

Sestavil se je volilni odsek. Nemcev je v njem 25, Slovanov 21, Italijana 2 in 1 Rumun. Dr. Ploj je bil izvoljen za podpredsednika. Gautsch je padel in za njim tudi — „rdeči princ“ Hohenlohe.

Nova vlada je sprejela prejšnji načrt. Predsednik volilnega odseka za volilno reformo je postal naučni minister. Ploj je postal predsednik volilnega odseka. Vlada se je potrudila, da dobimo sedmi štajerski mandat. Od nemške krščansko-socialne in konservativne strani smo pričakovali, da bodo za nas glasovali. Toda tekem debate je Kaiser Hagenhoferja prijel, tedaj pa so proti nam glasovali. Stavil sem predlog, da se spremeni meščanski spodnještajerski volilni okraj, toda moj predlog je propadel s 26 proti 19 glasovi.

Predbacivalo se nam je, zakaj nismo takoj obstruirali, toda imeli smo obljubo, da se glasovanje reasumira, toda samo v zvezi z nemškim mandatom na Kranjskem. Klubov načelnik je izjavil, da bodo Kranjci odločili, ker je to kranjska stvar. Zamudil se je tukaj ugoden trenotek.

Ko je bila debata o Štajerski končana, smo mislili, da pride Primorsko na vrsto, toda Nemci so odločili, da pridete Koroška in Kranjska.

Iz Koroške je prišla deputacija na Dunaj, katero sem vodil k ministrom in k načelnikom klubov. Nisem imel upanja, da prodremo z drugim slovenskim mandatom, ker so Nemci proti nam, socialni demokrat, Italijana in tudi Rumun. To smo pač upali, da so krščanski socialci z nami. A prišlo je drugače. Vlada je izrekla, da koroškimi Slovincem na prid ne da nobene izjave, razun te, da naj se industrijski kraji izločijo, da se en slovenski mandat zasigura. V tem smislu je tudi vlada delala. Dr. Ploj je govoril za 2 mandata. Dr. Lemiš je odgovarjal.

Na to so nas zapustili tudi krščanski socialci in glasovali proti. Predlog je bil s 26 proti 19 glasovi odbit. Eventualni predlog, naj se izločijo industrijski kraji, je tudi bil odklonjen s 23 proti 22 glasovi. Dvakrat ali trikrat smo brzojavili po češke veleposestnike, naj pridejo glasovat, a ti niso prišli, ker so mislili, da bo postopanje glede Koroške pokopalo volilno reformo.

Kompenzacija za kočevski mandat na Koroškem je bila s 26 s 19 glasovi odklonjena, štajerski mandat pa je bil sprejet.

Da bi mi poslanci bili krivi, da nismo več dosegli, to ni res.

Sedaj imajo Nemci 205 mandatov, Slovani 196, Italijani 19, Rumuni 5. Po volilni reformi pa bodo imeli Nemci 233 mandatov, druge narodnosti pa bi bile s 40 mandati v večini, če bodo šli zanaprej Italijani z nami. To pa je napredek. Če so Čehi in Poljaki zadovoljni, se moramo tudi mi Slovenci vdati. Obstruirati pa ni bilo mogoče, ker bi bili zvezo z vlado izgubili.

Po govoru dvornega svetnika g. dr. Ploja prebere g. dr. K. Vrtovšek pismo državnega poslanca Plantana, ki se ni mogel odzvati vabilu, ker je nastopil štiritedenski dopust v Švico.

Dr. Šusteršič je pisal, da se iz raznih vzrokov ne more udeležiti zborovanja. Svoje mnenje glede volilne reforme je že razložil v „Slovincu“. Izjavlja, da se pridružuje vsakemu protestu glede Koroške in Štajerske, svari pa Štajerce, da se naj ne podajo na pot „nesmiselnih“ celovških resolucij.

Državni poslanec Oskar Gabršček se opravičuje, da se ne more udeležiti zborovanja, istotako deželni poslanec Roš.

Nato utemeljuje dr. Rosina v jedrnatih besedah resolucije, ki jih prebere.

Otvori se debata o njih.

Dr. K. Vrstovšek zavrača podtikanje, da bi bilo politično društvo v Mariboru delovalo enostransko in nekatere osebne napade v zadevi volilne reforme.

Nato govori o nespretnosti Slovanske Zveze v zadevi volilne reforme.

Dr. Brejc, burno pozdravljen, poda najprej izjavo, da se koroški Slovenci udeležijo shoda kot gostje. Koroški Slovenci so sklepali na shodu v Celovcu in tem sklepom ni ničesar več dodati niti kaj odvzeti. Niso prišli na shod nikogar tožit in nikogar zagovarjat, temveč samo pojasnit koroške razmere, stališče koroških Slovincem v zadevi volilne reforme. Nato poda glavne podatke o krivici, ki je zadela koroške Slovence z volilno reformo. Glavna krivda, da je volilna reforma zadala koroškim Slovincem smrtni udarec, zadene one, ki hočejo imeti volilno reformo za vsako ceno. Po dosedanjem volilnem redu so imeli koroški Slovenci upanje do zmage v dveh volilnih okrajih, po novem pa ne dobe niti enega mandata. Neresnična je trditev, da bi slovenski poslanci ne bili informirani o koroških zahtevah, kajti storilo se je vse, kar je bilo mogoče in kar se je zahtevalo. Ni pa čudno, da kranjski državni poslanci ne poznajo razmer koroških Slovincem, kajti njih nobeden ni naročen na „Mir“, iz katerega bi se lahko poučili. Govornik odločno zavrača trditev, da bi bil zaupni shod v Celovcu sklepal pod vplivom kranjske liberalne stranke. Govornik sam je ravno isti, kakor je bil na Kranjskem kot član katoliške stranke. Poleg zgoraj omenjene temeljne taktične napake, ki jo je v prvi vrsti storilo časopisje, katero se je postavilo na stališče, da se mora volilna reforma doseči na vsak način, se je storila še druga stvarna napaka, da se na Kranjskem ni ustanovil drugi mestni mandat. Ako bi se bilo to zgodilo, bi Koroška okrog in okrog obkoljena z deželami s tako urejenimi volilnimi okraji ne mogla delati izjeme. Če se pa ločijo mesta od dežele, sta zagotovljena koroškimi Slovincem 2 mandata. Ako bi bil govornik delal načrt za Kranjsko, bi bil ustanovil drugi mestni volilni okraj iz mest in industrijskih krajev. S tem bi se ustreglo želji meščanstva in delavstva. Ta mandat bi bil najbrž delavski, bodisi krščansko-socialen ali socialno-demokratski. To je bila druga glavna napaka slovenske državnozbornske delegacije. Naši poslanci so bili na Dunaju tepeni, pregnani z bojnega polja, deloma so sami odložili orožje, njihove pozicije so uničene, in zato smo koroški Slovenci s svojimi sklepi hoteli podati slovenskim poslancem novo stališče za nadaljno delovanje, in sicer stališče zgrajeno na podlagi splošnega ljudskega ogorčenja, ki je upravičeno v velikanski krivici, ki je zadela koroške Slovence, kajti resnica je, da nam taka volilna reforma onemogoča vsako nadaljno narodno delo. Naše moči so razbite na toliko kosov in vsak posamezni kos naj bi politično deloval v drugem zmislu. V enem, „slovenskem“ okraju bo najhujši boj s socialno demokracijo, v drugem bi morali biti njeni zavezniki, v tretjem zavezniki krščanskih socialcev itd. Kdor najde izid iz takega položaja, zasluži v resnici odklikovanje.

Nato odgovarja dvorni svetnik dr. Ploj dr. Vrstovšku in izjavlja, da izstopi gotovo iz „Slovenske Zveze“, če se za Koroško ne doseže kaj. Kar smo dosegli, to smo dosegli le po naši taktiki. Edina napaka je bila, da je dr. Šusteršič izjavil,

da je iskati kompenzacijo za Kočevje na Kranjskem. Če se za Koroško ne doseže drugi mandat, jaz ne bom glasoval za volilno reformo.

G. prof. Hrzič pravi, da je vlada že od začetka Slovence smatrala kot manj vredne, kar se kaže v tem, da na Slovenskem pride veliko več volilcev na enega poslanca, kakor v Nemcih.

G. deželni poslanec dr. Hrašovec utemeljuje nato resolucije političnega društva „Naprej“. Kar se tiče Štajerske, Slovenci tudi sedmega mandata v tej obliki ne morejo sprejeti, ker se ne smemo ponižati. S tem smo mi osramočeni. Mi nimamo na Štajerskem nobenega mestnega mandata. S tem pa je napredek spodnještajerskih slovenskih trgov in mest ustavljen. Mogoče se da to preprečiti s pluralnim volilnim sistemom ali pa s tem, da se združi spodnještajerske slovenske trge in nekatera mesta v eno skupino. Do zakona je še dolga pot. Volilna preosnova se mora prej razbiti, predno bi to obveljalo. Poslanci pa naj obrnejo hrbet tistim, ki ne zastopajo vseslovenske koristi. Naj se brezobzirno postopa; poslanci ne trpijo, trpi pa slovensko ljudstvo.

G. župnik Kokelj predlaga, naj se o koroški resoluciji v dveh delih glasuje (posebej o Koroških, posebej o časopisju). Se ne sprejme.

G. dr. Janko Sernec predlaga resolucijo, da poslanci glasujejo proti temu, da bi se novi volilni red mogel predrugačiti le z dvetretjinsko večino.

Kaplan Zorko predlaga, da se izreče nedelavnim poslancem zaupnica.

Nato prebere g. dr. Rosina še enkrat resolucijo z dodatno resolucijo g. dr. J. Serneca, ki se vse deloma z veliko večino, deloma enoglasno sprejmejo.

K besedi se še oglasi naš deželni poslanec g. Grafenauer, ki ga zborovalci z burnimi živio-klici pozdravljajo: Nad nami Korošci ne visi samo Damoklejev meč, ampak tudi kosa politične in narodne smrti. Zahvaljuje se štajerskim Slovincem za simpatije izražene Koroščem. Ker pa je grešila v zadevi volilne reforme človeška slabost, naj bratovska ljubezen popravi. Koroška je važna postojanka za Nemce pri zidanju mosta do Adrije. Ta postojanka se mora streti. Zahvaljuje se dr. Ploju za osebni trud v zadevi koroške volilne preosnove.

Nato se predsednik zahvali vsem zborovalcem in s trikratnimi živio-klici na cesarja zaključil shod, ki je trajal od 10. dopoldne do dveh popoldne.

Resolucije se glase:

I. Slovesno izjavljamo, da smo za občno, tajno, direktno, enako volilno pravico, kateri podlaga bodi edino število prebivalstva.

II. Zbrani zaupniki izrekamo najiskreneje simpatije koroškim Slovincem ob njihovi težavni in neustrašeni borbi zoper gorostasne krivice, katere jim prizadeva v volilnem odseku sprejeti načrt volilne reforme. Obžalujemo osebne napade gotovega časopisja na nesebične in neustrašene voditelje koroških Slovincem.

III. Živo obžalujemo, da slovenski zastopniki v volilnem odseku niso postopali ne glede na domače strankarstvo strogo po enotno dogovorjenem programu ter da „Slovenska zveza“ ni niti po svojem načelnstvu niti s klubovimi sklepi primerno podpirala zahtev koroških in štajerskih Slovincem.

IV. Zahtevamo, da se izločijo slovenske občine Dedonci, Potrna, Plitvički vrh, Žetincec, Slovenska gorica in Zenkovec iz radgonskega okraja ter slovenske občine Ščavnica, Dražen vrh in Velka iz cmureškega okraja, katere so se v seji z dne 12. julija 1906 izločile iz slovenskega volilnega okraja št. 23, ter da se pridenejo temu slovenskemu volilnemu okolišu.

Protestujemo nadalje proti krivični razdelitvi mestnih in trških mandatov, ter priklopljenju slovenskih krajev Št. Lenart in Gornja Radgona k lipniškemu volilnemu okolišu.

V. Slovenske poslance pozivljamo, da z vsemi sredstvi skušajo popraviti na Koroškem in Štajerskem v teh volilnih zadevah storjene krivice ter da se v ta namen, če treba, poslužijo tudi obstrukcije.

VI. Izjavljamo, da smo proti določbi dvetretjinski večine pri spremembi volilnih okrajev.

Koroške novice.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo napravi dne 16. septembra (nedelja) popoldne ob 3. uri shod v gostilni g. Lučovnika v Grebinju. Govorili bodo g. poslanec Fr. Grafenauer, g. dr. J. Brejc in msgr. V. Podgorc. Odbor.

Ali ne verjamete? Česa? Da „Štajercu“ zelo huda prede! Gotovo, sicer bi ne pošiljal tako pridno svojim „zvestim naročnikom“ (??) poleg lista tudi — opominov, da se naj list za 4, 5, 6 in še več let nazaj plača. Pa kako previdno hoče to svojo nakano zakriti s tem, da ne pošlje vsem naročnikom iz enega kraja na enkrat take „častitke“, temveč enkrat enemu, prihodnjic pa drugemu. Kdor zna, pač zna! Zanimivo je pogledati tako „posetnico“. Mogočno se ti zablješči nasproti tiskana pismena glava: „Verwaltung des »Štajerc« in Pettau.“ — „Mit der Durchsicht unserer Bücher beschäftigt, finden wir auf Ihrem werten Konto die unten verzeichneten Posten noch offen und sind hiermit so frei, Sie um deren gefälligen prompten Barbegleich zu ersuchen. — Wir halten uns bestens empfohlen und zeichnen achtungsvoll . . . K.“ — Ne bom prestavljal pisma, čeravno vem, da je „Mirovim“ braicem nerazumljivo, tudi bi ga ne bil objavil, če bi pri tem ne imel namena na novo opomniti poštene Slovence, da je „Štajerc“ list, pisan v slovenski besedi in hudo strastnega nemškega mišljenja. Nov neovrgljiv dokaz zato nam daje poleg neštevilno drugih s tem svojim pismom on sam. Hinavec naj le priporoči mir med sosednjimi narodi, katerega nihče bolj ne kali, kot on sam z obrekljivim, grdim in lažnjivim pisarjenjem. Razni trgovci in krčmarji, ki so ga do sedaj zdrževali, že uvidevajo, da ne bodo več dolgo mogli z njim slepiti prebujajočega se slovenskega ljudstva, ker on gre na dan, a vas je strah in groza vaših nepoštenih del in namenov. „Svoji k svojim!“

Duhovniške in cerkvene stvari. (Razstava paramentov.) Družba vednega čiščenja najsvetejšega zakramenta je razstavila v uršulinskem samostanu svoja letošnja darila ubožnim cerkvam od dne 31. avgusta do 3. septembra. 52 ubožnih cerkev dobi po nekaj komadov cerkvene oprave v skupni vrednosti 2750 K. Družbeni predsednik, g. prof. dr. Cigoj, je ob otvoritvi poročal o družbenem stanju. Družbi je pristopilo od ustanovitve do 11.000 članov. Gospinskemu odboru načeljuje ga. grofica Orsini-Rosenberg-ova, njena namestnica je ga. Böhmova, tajnica ga. Pichlerjeva in prednica samostana v Kazezah.

Št. Jakob v Rožu. (Na naslov c. kr. poštnega ravnateljstva v Gradcu.) Tu pri nas se nahaja neka gospa Schusterjeva, ki se nazivlja c. kr. poštno pomočnico. Da ta ženska tudi kot c. kr. državna uslužbenka ne zna brzdati svojih pangermanskih strasti, o tem pričajo razni dogodki, posebno pa sledeči škandalozni slučaj, ki se je pripetil zadnjo soboto, dne 25. t. m.: Več slovenskih akademikov šlo je v poštni urad in v slovenskem jeziku vljudo prosilo znak. Kot odgovor pa so dobili: „Ich verstehe nicht dieses »prosim, prosim.« Sprechen Sie deutsch; denn das ist ein deutscher Ort.“ Torej tako nečuvno žaljenje slovenskega prebivalstva in tako zavijanje resnice. Da je kaj takega v slovenskem Rožu sploh še mogoče! Obkladala pa je g. akademike še s psovki, ki v pravi luči kažejo njeno oliko. Vendar so naposled, ko so ji zatrdili, da se pritožijo na poštno ravnateljstvo, dobili znamke tudi na slovensko zahtevo, torej dokaz, da nas hoče c. kr. uslužbenka samo šikanirati, proti čemur pa v imenu ogorčenega slovenskega prebivalstva kar najodločneje protestiramo. — Ko so akademiki odšli, prišla je vun in vzkliknila: „Da kommen diese Lansbuben aus Krain und wollen hier provozieren.“ O tem poslednjem bomo sicer govorili še drugim potom, vendar si usojamo za danes vprašati slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, kaj pravi k tem škandaloznim razmeram in kaj misli ukreniti, da se kaj takega enkrat za vselej odpravi.

Št. Jakob v Rožu. Gospod urednik! Ker Vam ravno danes nimam posebnega poročati, kajti sobotne in nedeljske izbruhe ste slišali gotovo od druge strani — stavim Vam vprašanje, in sicer: Kdo ima najlepši jezik v Št. Jakobu? Ker gotovo niste tako premeteni, da bi to tako hitro uganili, Vam pridem jaz na pomoč: Že otroci nam pripovedujejo, da ima najlepši jezik v Št. Jakobu c. kr. poštarica, g. Schusterjeva, ker jim ga baje jako rada kaže; a pravijo, da je malo — predolg.

Št. Jakob v Rožu. (Predrznost c. kr. poštarice.) Da je c. kr. poštna pomočnica šentjakobska igrala pri zadnjih izgredih nemčurske druhali jako važno a skrito ulogo, to je že javna tajnost in se bo o tem še govorilo; da se bo pa ta c. kr. uslužbenka predrznila tudi javno provocirati, tega bi se pa v kljub znani njeni nestrpnosti ne bili domišljevali. Sprehajala se je po noči prav ostentativno pred „Narodnim domom“ in gledala skozi okna, kar se gotovo ne prilega dobro taki olikani gospe, za kakoršno se šteje ona. Sploh nam ženska, ki lazi po noči okrog

in kuka skozi okna, opravičeno vzbuja jako čudne pomisleke o nje duševnem stanju. Govori se, da je moral c. kr. poštarico zavrniti celo orožnik sam in ji pokazati, kje je doma. Če je taka gospa res še „eine gebildete Frau“, o tem prepuštam sodbo vsej pošteni javnosti.

Korotanski.

Šentjakobski psevdonarodnjaki. K pisarjenju šentjakobskega dopisuna o takozvanih „fortšritlerjih“ naj pripomnimo samo to, da igrajo med temi „fortšritlerji“ glavno ulogo ljudje, ki so bili že večkrat zaradi pretepanja kaznovani in ki so za pijačo vsak čas pripravljeni napasti tudi najmirnejše ljudi, kakor se je to najlepše pokazalo zadnji čas v Št. Jakobu; torej čisto navadna pijana druhal. Da taki elementi niso z nami, to je povsem naravno in nam le v čast. Mi za take ljudi pač nimamo toliko pijače na razpolago, kakor gotovi ljudje.

Nemčurska podlost. Kogar slovenski janičarji že prej niso poučili, ta se prepriča lahko zdaj, ko vzame v roke „Grazer Tagblatt“, „Tagespost“ in slične take liste, da so naši nemčurji v lažeh pač neprekosljivi. Za glavo se mora prijeti človek, ki ima še kaj čuta za poštenost in resnico v sebi, ako čita tako nesramna zavijanja o zadnjih dogodkih v Št. Jakobu. Ne zdi se nam vredno, da bi se s šentjakobskim dopisunom dalje prerekali, imenujemo pa ga na tem mestu podlega in nesramnega lažnika. Naj nas gre tožiti, če ima toliko poguma. Sicer pa jim tudi laži ne bodo pomagale; resnica bo prišla na dan in nemčurska poročila jim bodo končno v tem večjo sramoto, ker bo vsa javnost lahko spoznala, kakšnih sredstev se poslužujejo slovenski izdajalci. — Vse meje podlosti in nizkosti pa presega dejstvo, da hočejo ti ljudje tudi nesrečo, ki se je pripetila tukajšnjemu občinskemu tajniku, Brežanu, izrabljati v svoje nesramno obrekovanje. Kaj takega so pač zopet le nemčurji zmožni! G. Brežan naj bi bil nalašč povozil neko žensko in nalašč pobil tudi samega sebe?? Višje menda nemčurska nesramnost ne gre več.

Nevednost naših „naprednjakov“. Akoravno se štejejo naši „naprednjaki“ za jako modre, imajo že to smolo, da nam dejansko pokažejo le svojo — neumnost. Tako so javno pokazali svojo nevednost tudi v zadnjih dopisih iz Št. Jakoba. Besedo „prosveta“ predstavljajo v nemško za „Rache“, torej „maščevanje“. Ker pa je „Prosveta“ neko društvo, ki ima namen, ljudstvo poučevati in sploh širiti izobrazbo, naj poučimo tudi mi naše nemčurske „modrijane“, da se „prosveta“ ne pravi „Rache“, pač pa „Aufklärung“. Morda imate pa vendar nekoliko prav, če se stvar vzame v prenešenem pomenu; kajti kakor hitro prodre med ljudstvo prosveta, dalo vam bo enkrat za vselej zaslužen — brco in to bo najboljše maščevanje. Torej vam prosveta lahko postane tudi osveta (Rache!), kar očitno že slutite. Sicer se pa klanjam vaši „modrosti“!

Št. Jakob v Rožu. (Tistim, ki se čutijo prizadete.) V nekdanji „gostilni k pošti“, sedanjem „Gasthaus zur Post“, se je prigodil na velepomembni 26. avgust tudi sledeči zanimivi slučaj. Našinec gre v to gostilno, ne vem, kako da je zašel tja. Najbrž v „Narodnem domu“ in pri Korajmanu ni več dobil prostora, ko je bilo vse prenapolnjeno, da ga je pa na pošti dovolj, mu je pa bilo predobro znano. Gostov, ki so bili ta dan v „Narodnem domu“, so bili tudi na pošti „veseli“ po reku: „Kjer je gost v hiši, tam je Bog v hiši.“ In ko se gostje peljejo mimo hiše, jih tudi na pošti pozdravljajo, seveda da po svoje s kropom in peskom in mogočnim „Heul“. Tudi našinec jih pozdravi, a Heul mu je pregrda beseda in nehote reče po svoje „Živio“. Ušlo mu je. Pa grozna beseda! Kako jo je moral revček obžalovati. Prej da se je zavedel svojega opasnega položaja, je ležal ubožec na tleh in nemile pesti in nemčurski kremplji so mu dokazali, kaj je beseda „Živio“. Z znamenji nemške olike in vidnih nemčurskih krempljev se priplazi ves preplašen v „Narodni dom“ in pripoveduje svojo usodo in išče človeka, ki bi ga tolažil. Na pošti je ja bil posajen na hladen zrak. A splošen smeh in veselje je sledilo njegovim tožbam, da nekdo mu celo pokaže prst in reče: „Šlek, šlek, kaj pa ste imeli tam opraviti. Prav se vam godi. Ko bi spodaj ravnali le zmirom tako pametno in bi vsakega Slovenca vun vrgli, potem bi se mi vendar enkrat spametovali.“ In zopet je bil ubožec središče zabave in veselja. — Pa da ne bo spet kdo rekel: Že vem, kam pes tako moli, izjavim, da poročam, kar sem videl in kar sem slišal in da pri tem poročilu nisem imel niti najmanjšega zlobnega namena!

Št. Jakob v Rožu. Vse kaže, da se približujemo otvoritvi karavanskega predora. Otvorjen bo menda 4. oktobra, 30. septembra bo menda samo glavna poskušna vožnja. Tako se vsaj

govori. Že parkrat je prišel gledat na Koroško velik železniški stroj — lokomotiva iz Kranjske. Že to kaže, da je glavno delo v predoru popolnoma dokončano.

Vrba ob jezernu. Ko sem se vračal zadnjo nedeljo iz Št. Jakoba domov v Celovec, zahteval sem na kolodvoru v Vrbi vozni listek v slovenskem jeziku. A kri mi je zavrela, ko me dotični uradnik ni hotel razumeti. Ko pa le nisem hotel odjenjati, pa je končno ugodil moji želji. Najodločneje si prepovemo, da bi se taki ljudje, kakor je tisti uradnik v Vrbi, še posmehovali našim opravičenim zahtevam in z zavednim Slovencem še šale zbijali. Slovenci, bodite posebno na kolodvorih brezobzirni in zahtevajte na svoji slovenski zemlji vozne listke edino le v slovenskem jeziku; ako se držimo vsi tega načela, se nam bodo morali oholi nemčurji kmalu ukloniti. Nemci bodo morali oditi iz naših pokrajin, na njih mesta pa pridejo slovenski uradniki. „Srb.“

Skočidol. (Ogenj.) V nedeljo, dne 2. kimovca zvečer, je izbruhnil na dozdej še neznan način ogenj v skednju g. župnika. Ker je bil skedenj poln krme, je bil v par trenutkih ves v ognju ter je zgorel, kakor tudi svinjski hlevi in drvarnica, do tal. Velika je bila nevarnost za cerkev in župnišče, kakor tudi za celo vas. Vrla vernberška požarna bramba je bila takoj na mestu, v kratkem času pa ste prihitele tudi z Drave in Št. Ulriha. Skupnemu naporu se je posrečilo dalje prodiranje ognja ustaviti. Škoda je ogromna.

Iz Podkloštra. Zapustil nas je naš preč. gosp. prošt in dekan Gregor Einspieler, ko je 18 dolgih let deloval v naši župniji in izpolnoval zvesto z velikim trudom svoj duhovski poklic. Doživel je pri nas veliko grenkega, veliko — pa malo veselja. Imel je zagrizene nasprotnike, ki so ga celo hoteli spraviti iz naše župnije. Ali teh ni več, naš preč. g. prošt pa nas zapušča z veliko častjo. — Kako je bil priljubljen, je dokazano s tem, da so celo protestantske družine prišle k njemu se posloviti, in tudi požarna bramba se je lepo poslovila od njega. Ali najžalostnejša pa je bila zadnja nedelja, ko se je g. prošt z lece poslavljaj ob faranov. Vse je jokalo in slišal sem marsikaterega govoriti, da takega gospoda ne dobimo več. Vas pa, preč. g. prošt pa prosimo, da bi nas ohranili še dolgo v spominu, tudi mi vas ne bomo nikdar pozabili. Tinjski farani ste srečni!

Sveče. Shod našega krščansko-socialnega pevskega in delavskega društva, dne 2. septembra popoldne, se je izvrstno obnesel. Govorili so: društveni svetovalec Val. Lakner o volilni presnovi z ozirom na delavstvo. G. Osana iz Celovca je govoril o liberalizmu in organizaciji na krščanski podlagi. Naposled je nastopil navdušeno pozdravljen č. g. Ražun iz Št. Jakoba in govoril o nemškutariji. Igrali so tamburaši iz Št. Jakoba, peli društveni pevci iz Podsinjevasi. Pristopilo je zopet lepo število novih članov. Več prihodnjic.

Borovlje. — Sprejeli smo sledeči popravek: „Ni res, da je dobil dotični delavec samo lepe besede, prazne roke in gluha ušesa; res pa je, da dobiva zdravniško pomoč, do katere ima pravico, zdravila in pristojno bolniško podporo 868 K na teden, akoravno je dokazano, da je kljub zdravniškemu navodilu trajno užival v njegovi boleznih posebno škodljivi alkohol. Ni res, da ostane siromak brez pomoči in da je berač gotov; res pa je, da ima tekem po pravilih določenega roka pravico do bolniške podpore, in da dobi eventuelno še pozneje iz izvanrednega podpornega zaklada gmotno pomoč. Ni res, da novo nastavljeni zdravnik ne dovoli ničesar; res pa je, da predpisuje bolnikom, kar je potrebno za njih zdravje, v najobilnejši meri, celo zapostavlja interese delavske bolniške blagajne. Končno ni res, da mi ni nič za enega delavca, res pa je, da se trudim varovati interese vsakega posameznega. V Borovljah, dne 17. avgusta 1906. Aug. Neutzler.“

Grabštanj. Pogorelo je v soboto, dne 1. septembra, opoldne pri Račniku na Humišu. Zažgali so menda otroci, ki so se igrali za skednjem. Posestnik J. Pichelberger ima veliko škodo, ker mu je zgorela vsa krma in tudi nekaj živine.

Umrl je dne 5. t. m. v Galiciji po dolgi boleznih tamošnji župnik, č. g. Matija Nessler. Porodil se je pokojnik dne 13. oktobra 1840 v Št. Juriju nad Celovcem. Truplo pokojnika so dne 7. t. m. prepeljali iz Galicije v rojstni kraj v Št. Jurij nad Celovcem. N. p. v m!

Mokrije. Pogorela je dne 1. t. m. pri Razmesu v Mokrijah pri Dobrlivasi hiša in kajža. Zgorela je vsa obleka in precej žita, zavarovan pa je bil posestnik le za malo svoto. Ogenj je nastal v podstrešju, kjer se je užgal tram tik zraven dimnika, ki je bil slabo zadelan. — V istem času je gorelo v Zagorjah pri Galiciji, kar smo tukaj pri nas opazovali.

Dolina. „Brali so »Domoljuba« in so šli roke umivat“ na dekanijski konferenci v Dolini pri Tinjah zbrani rimsko-katoliški duhovniki, ki izrekajo vrlemu „Miru“ rodoljubno hvaležnost za možato obrambo pravic koroških Slovencev in mu namesto udeležbe na katoliškem shodu izročijo skromno svoto 32 kron 20 vin. za dolgove „Domoljuba“. Živeli nasledniki!

Kazaze. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Priblovas in okolico priredila je po dveletnem spanju zopet občni zbor tukaj v Kazazah s shodom in veselico v nedeljo, dne 26. avgusta popoldne. Akoravno se to niti v „Miru“ ni naznanilo, — kar pa bi bilo v prihodnje jako želeto, — bila je udeležba jako povoljna, kajti zborovalna soba je bila natlačeno polna. Največ je bilo ženstva in to je prav dobro, le moškim bi tudi priporočali, da se drugokrat tudi oni številneje udeležijo takih shodov. Predsednik podružnice, g. Lipš, pozdravi navzoče, posebno pohvalno poudarjajoč tako obilno udeležbo. Pozvan od g. predsednika povzame nato besedo abiturijent Franjo Wastel, ki nam je v živih besedah narisal jako prepričevalno, kakšne so naše šole na Koroškem in kakšne bi morale biti. Potem je govoril g. kaplan Dolinar iz Dobrlevasi o pomenu družbe sv. Cirila in Metoda, o šolstvu na Francoskem in o „prosti šoli“. Upamo da besede ne bodo ostale samo besede, ampak da bodo obrodile tudi dobrega sadu. — Po končanem govoru so predstavljali dijaki igro „Vaški skupuh“. Ne vemo, katerega igralca bi bolj pohvalili, ali Zlomka in njegovo hudomušnost, ali skupuha, ko je kopal zaklad in ko je prešteval svoje cekinčke in bankovce. Kak vtis je napravil vrag, tega sploh ni treba omenjati. Občno pozornost je vzbujal Jecljaj s svojo čedro in stari Gomilar v svoji nesreči. Igra je uspela izvrstno, kajti igralci so kar tekmovali med seboj, kateri bi svojo nalogo bolje rešil. Dragi domačini! Dijaki, ki niso niti v Kazazah doma, so vam dali dober zgled. Fantje v Kazazah, postavite se tudi vi enkrat in uprizorite tudi vi enkrat kaj sličnega. Upamo, da nam bo podružnica še večkrat nudila tako priljubljenost, da se navdušimo. V.

Županstvo Blato si je omissilo vsaj dvojezičen slovensko-nemški pečat. Naj bi tudi druga županstva na Koroškem posnemala to vrlo narodno županstvo. To velja posebno za občine pliberške okolice, kjer bi morale imeti večinoma samo slovenske pečate kakor občine Bistrica in Globasnica. Treba bi pač bilo organizacije naših županov, kateri bi potem skupno lažje v narodnem oziru delovali in s časom začeli tudi slovensko uradovati, za kar kličemo: na delo!

Od zdrav na „Dobro jutro“-klofute! Mogoče je kaj takega le na slovenskem Koroškem, in sicer od strani koroškega učitelja. Zgodilo se je tako v Vogrčah. Zares preneumno nam je že, kako protiljudsko in neučiteljsko postopa tukajšnji učitelj g. Hans Wiegele, rojen od slovenske matere, poštene kmetske hčere tam pri Velikovcu, s slovenskimi otroki in to v čisto slovenskem kraju! Smeši in zasramuje jih, ker so Slovenci, ter jim ostro ukazuje v šoli — v 2. razredu in zunaj šole, nemško govoriti. Sredi avgusta srečajo ga štirje njegovi šolarji, ki ga spodobno pozdravijo: „Dobro jutro, gospod učitelj,“ nakar učitelj — bolehen in rahel, torej nezmožen uloviti vse štiri — v svoji nemškutarski zagrizenosti pritegne enemu — Val. Halinu — od desne in leve gorke klofute. — Počasi, g. učitelj! Ste bili mar semkaj med mirno slovensko ljudstvo poslani, in vas plačujemo in redimo zato, da nam duševno in povrh še telesno pobijate naše otroke?! Ako vam je vsled naše preobilne potrpežljivosti greben visoko zrastel, vedite, da v nas tudi že kipi. Mislite mar, da bomo mi kmetje in starši od vas mučenih otrok mirno prenašali tako vaše početje? Bodite prepričani, da so c. k. sodišča tudi še v deželi, nam in našim otrokom v obrambo proti nasilnemu učitelju!

Guštanj. Dne 16. septembra dopoldne se bo na licu mesta potom javne dražbe prodala tukajšnja gostilna „na pošti“. Prva cena je 8000 kron. 800 kron se mora takoj položiti, drugo pozneje. Licitirala se bo tudi hišna oprava.

Guštanj. Zadnja nevihta je napravila precejšno škodo na ajdi in posebno na Tolstem vrhu in na Dobravi. Sadje letos dobro kaže. Imamo upanje, da pridelamo precej mošta, katerega smo morali letos za male južine ali drago kupovati ali umetno narediti. Žito ima letos medlo zrnje.

Črneče. V Dravi je utonil brodnik Ojčevega broda, ki je vozil ljudi iz Črneč v Traberker. — V Spodnjem Dravogradu je utonil pri kopanju v Dravi nadarjen šolar.

Slovenska delavska organizacija v Celovcu.

„Res clamat, vehementer clamat“ — „stvar je nujna, silno nujna“, tako je govoril Leo XIII. l. 1891. v delavski okrožnici; govoril je o delavski organizaciji. Dostavil je še: „Za socialno delovanje je treba pozornosti duhov in združenih moči.“

Da te besede do pičice veljajo o slovenski delavski organizaciji v Celovcu, le naj dokaže sledeči nastavek.

Celovec šteje po uradni statistiki 700 Slovencev, izmed katerih jih 500 gotovo pripada delavskemu stanu.

V Celovcu to delavstvo organizirati, ga prošinjati z duhom krščanskega upanja in mu vzbujati narodno zavest, to edino more biti velika, idealna naloga vsakršne delavske organizacije v Celovcu. To je torej tudi smoter obstoječega delavskega društva. Po dveletnem obstanku društva pogledimo pred javnostjo nazaj, da spoznamo svojo prihodnost.

Grabštanj, Velikovec, Št. Tomaž, Pokrče, Timenica, Radiše, Medgorje, Žihpolje, Hodiše, Kotmaravas stavijo največji kontingent slovenskega delavstva v Celovec. Veliko takih delavcev je od mladih nog romalo dan na dan, ali teden za tednom v mesto z mlekom, ali na semenj ali po drugih opravkih. Pozneje se preselijo v mesto, hodijo v tovarne, večinoma v tobačno tovarno. Cela okolica celovška, ki ima že itak najslabše narečje na Koroškem, je v verskem in narodnem oziru propadla. V verskem, ker so naselbine raztresene ter brez vsakega stika z duhovnikom, v narodnem deloma zaradi istega vzroka, deloma pa, ker deca pohaja mestne šole. Mesto Celovec je večinoma za okoličane življensko vprašanje! Dan na dan so z njim v najožji kupčijski, sploh prometni dotiki. Vse pa, karkoli je celovško, kar le diši po Celovcu, je nemško. Vsakemu okoliškemu Slovincu se zdi, da so promet s Celovcem, uradi v Celovcu in nemštvo tako neločljivi pojmi, kot tri božje osebe v sv. trojici. Tu velja: „Ako hočeš torej živeti, moraš nemško znati.“ Tem bolj to velja za tiste, ki se v mesta naselijo. Slovenec in Slovenka, ki sta mož in žena, se še spominjata ne svojega domačega jezika, ter sta slučajno na različnih krajih doma. Z otroci govorijo samo nemško, ti nadalje pohajajo nemške šole in v prvem rodu se že delavec raznoroduje. Nastanjeni so večinoma v Št. Rupertu, Ankerhofen cesti, Ljubljanski cesti in v Št. Rupertu. Stanovanja, ki so deloma podzemeljska, deloma prav zračna in lepa, so razmeroma predraga za delavski žep. Najmanjše luknje stanejo 6 do 7 kron. To, kar vsak socijolog obsoja in kar nikakor ne more odgovarjati zdravim socijalnim razmeram, se ponavlja v Celovcu nešteto krat: en sam prostor ob enem za stanovanje in kuhinjo. Dveh prostorov pa revna delavska mošnja zmaga ne.

Duševno življenje koroškega slovenskega delavca je jako preprosto. Bere jako malo, delavka pa sploh nič. Kar bere, to je kak odlomek iz „Freie Stimmen“, „Kärntner Wochenblatt“, rdečega „Volkswille“ ali iz kakega drugega nemškega časnika. — Navadno je ud socijaldemokratske organizacije, v kolikor ga namreč veže „Allgemeine Krankenkassa“ in v kolikor so ga površno pofarbali hrupni in frazasti shodi. Eno rdečo dolžnost si je dobro zapomnil, da je vera silno privatna stvar, tako privatna, da se prav lahko vsak verski prizor in pojav vrši med stenami lastnega srca. Čuti se prostega verskih dolžnosti, on nikakor ni več živ ud cerkvenega organizma, ker maša, pridiga, spoved, post ga ravno toliko zanimajo in vznemirjajo kot kamen na tleh.

Kljub temu pa prvotna domača vzgoja verne slovenske matere korenini tako globoko v njem, da je vsi rdeči shodi in časniki ne morejo izruti. V najresnejših trenutkih svojega življenja, ko se odloči njegova usoda, pri zakonu in v bolezni, s ponosom, ne da jih vprašaš, poudarjajo: „Vera mi je vedno sveta“, „vere nečem izgubiti“. Ob enem navadno rečejo: „Meni je vse eno, nemški ali slovenski, a ljubše mi je slovenski“: namreč pouk in izpoved.

Res je torej, da odmevajo dan na dan v njegovi duši brezverske rdeče fraze, ki zadušujejo sladke akorde otročje dobe, kateri pa o priliki butjijo z vso silo na dan ter s slabo logiko pogazijo in preglasijo vsakdanje obrabljene fraze o farjih, o svobodi, o klerikalizmu. Tako razdvojena je tudi njegova slovenska duša. Sicer čita, občuje, živi nemški, vendar zaostaja za svojimi nemškimi tovariši. Ravno ker nemške terminologije prav ne razume, bo bral k večjemu kak hujskajoč, škandalozen članek, vse drugo mu je prepusto. Ako bo vstal, da bi kaj povedal, se bo

slišalo samo: „Alsdann“, wenn, „indem dass“ a prej si cel zob zlomi, prej da bi en sam jasen stavek mogel povedati. Pri Nemcih velja vedno za inferijornega, manj vrednega. Da bi pa segel po slovenskem tisku, se mu zdi brezumno! Čemu? On zna samo „mar n vat so ven je“. Z verskega in narodnega stališča torej njegovo življenje ni enotno, temveč nezadovoljno, nelogično, nejasno.

Gotovo je, da Celovec deloma narašča po slovenskem delavstvu, ki se že v prvem rodu ponemči. Kam torej to pride? „Res vehementer clamat“, dejstva res vpijejo, ne govorijo! Tu je bilo slovensko delavsko društvo potrebno. A leta 1904 začeti reševati to delavstvo, je bilo čudno početje, skoro smešno. Psihologija tistega trenutka je bila: „sperare contra spem“ — upati proti upanju. Ko bi se še enkrat pisalo 1875, bi bili začeli z drugačnim upanjem. A delavec, ki ga jezi vsaka „bindiš“ beseda, ki je našel doslej edino oporo pri nemških društvi, ki je zavezan že 20 let pri rdeči „Allgemeine Krankenkassa“, ki govori s svojo ženo nemški, ker je ona slučajno dve uri proč od njega doma, ki ni videl še slovenskega tiska v svoji hiši, ki pošilja svoje otroke v velikanske nemške zavode, ki je po svoje poslušal, prelel, presanjal vse rdeče fraze od cerkvenega premoženja do svobodne šole, takemu delavcu govoriti o narodnosti, izobrazbi, veri, petju, o slovenskih shodih, bi bilo še bolj brezuspešno kot bob ob steno metati.

In vendar se danes društvo seli, ne v večnost, ampak v večje stanovanje. Društveni dom bo odslej naprej Kaserngasse št. 30 ali Schüttgasse št. 7.

Društvo, ki šteje približno 60 do 70 udov, je prirejalo svoje redne shode, a težišče društvenega gibanja je bila društvena soba Kaufmann-gasse št. 4. Tekom dveh let smo si vsaj omislili najvažnejšo opravilo: knjižnico, harmonij, mize itd. Varčni smo morali biti, saj smo si kupovali kos za kosom. Tu so bile ob sredah redne pevske vaje, ob četrtkih govorniške vaje s socijalnim kurzom, ob petkih nemški kurz, trikrat na teden pouk v slovenskem uradovanju. Da je bilo dosti življenja in gibanja, kaže najbolj dejstvo, da so vse sosedne stranke pošiljale svoje pisane pritožbe na oskrbnika hiše radi motenja miru; peli, igrali, govorili smo navadno do 10. ure. A oskrbnik je modernega mišljenja ter je poslal enake stvari v koš. Naravnost prisrčno zahvalo moramo izreči gospe Stampfl, ki je z neutrudljivo ljubeznivostjo odpirala in zapirala vrata pred nami in za nami.

Selimo se torej v večje stanovanje od 1. septembra naprej in s tem nastopi društvo novo dobo svojega razvoja. Ker je več sob, bo stanovala tam slovenska delavska družina, ki bo nadzorovala društveno stanovanje. — Doslej je bilo društvo bolj izobrazovalnega značaja, a postati mora vse nekaj drugega: nadomestovati mora delavcem polagoma dom. Zato že je treba več sob, da se lahko prosteje gibajo, da se lahko zabavajo in učijo, čitajo in pojejo, posebno ob zimskih večerih. A ker naj jim društvo nadomestuje dom, bi jim moralo nuditi stanovanja in sčasoma jim pripraviti lastni dom. Društvo ve za ta svoj cilj in stremi po njem, a drugače ne more kot polagoma in postopno.

S 1. septembrom ste dve sobi opremljeni kot stanovanje. V eni bodo štirje delavci stanovali; druga bo služila kot prenočišče novodošli delavcem. Ob tej priliki izreka društvo svojo najiskrenejšo zahvalo onim dobrotnikom v Celovcu, ki so mu omogočili ta korak naprej. Treba je misliti zdaj že na lasten oder in pripravno dvorano. Romamo in beračimo od dvorane do dvorane, a nikjer nas ne marajo, marveč nas motijo in napadajo.

Posebno važna se nam zdi ustanovitev ženskega odseka. Šteje kakih 30 oseb; shajajo se dekleta vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu. „Čebelica“, ki se je za nje ustanovila, je nabrala ob dveh nedeljah 650 kron. Tega bi mi sami ne bili verjeli.

Ob koncu pozivljamo vse rodoljube po deželi: pošiljajte vendar mladeniče v naše društvo! Doslej je to edini gospod Lasser storil! Naslovite ga ali v Kaserngasse št. 30, ali v stolno župnišče (dr. Ehrlich). — To, kar pričakujemo, je koroški naraščaj.

Zahvala.

Naš II. letošnji ferijalni sestanek v Št. Jakobu v Rožu, namenjen pred vsem spoznavanju koroških razmer, in ljudski shod, ki smo ga priredili šentjakobskim Slovincem, sta uspela povsem povoljno in lepo.

Zasluga zato pa gre tč. referentom in debatantom ter gg. govornikom na ljudskem shodu uredniku Ekarju, dr. Oblaku iz Celovca in

g. Schwarzu iz Gozdanj. Naše posebne zahvale naj si bo sveto slavno izobraževalno društvo „Kot“, ki nam je priredilo prekrasno uspelo veselico, posebej še dražestne gospodične igralke in vrli pevci, ki so nam pokazali vso čarobnost slovenske koroške narodne pesmi. Težko smo se ločili od krasnega Roža, bilo nam je kakor da odhajamo iz ljube domačije. Da nam ostanejo dnevi našega bivanja v Št. Jakobu v neizbrisnem spominu, zato gre glavna zasluga tamošnjima voditeljema gg. župniku Ražunu in županu Kobentarju, ki sta nas sprejela in skrbela za nas z ono pristrčnostjo in ljubavjo, ki ne pozna strankarskih ozirnov, temveč vidi in ljubi v zavednem Slovencu le rojaka, brata.

Vsem pristrčna, iskrena hvala!

Narodno-radikalno dijaštvo.

„Slovenec“ za koroške Slovence.

Vsakdo razume, da tednik le težko polemizuje s dnevnikom. Kljub temu se nismo ustrašili nam usiljene polemike s „Slovenec“, v trdni zavesti, da bo zavedna in samostojno misleča slovenska javnost kateregakoli mišljenja morala pritrčiti upravičenosti naših zahtev, kakor hitro jih bo spoznala v nekaljeni luči objektivne resnice. Zato smo v zadnjem času začeli naš list pošiljati tudi takim, ki doslej še niso bili njegovi naročniki, od kojih pa smo domnevali, da bi kot razumni ljudje v zadevi tako pereče volilne preosnove morda vendarle hoteli poslušati poleg ljubljanskega tudi še — koroški zvon. Saj le tako je tistim, ki sami ne stojijo sredi političnega vrvenja, mogoče napraviti si lastno, pravo sodbo o tej stvari. Učinek se je čudovito hitro pokazal: „Slovenec“ je kar čez noč postal za 100 odstotkov — krotkejši in finejši in mu nadaljevanje te interesantne debate kar nič več ne diši. „Slovenec“ se je „Mira“ celo tako zbal, da je začel agitirati zoper naročbo na ta edini list koroških Slovencev. To je tem gorje, ker je gospodom iz katoliške tiskarne dobro znano, da je „Mir“ pasiven, ker je samo katoliški tiskarni za „Domoljuba“, ki ga je pred dvema leti prinašal kot prilogo, dolžan 1850 K, ki jih bo treba vsak čas plačati, ker je katoliško tiskovno društvo izterjanje izročilo že svojemu pravnemu zastopniku. Ne bodite torej tako skopi in dovolite vendar milostno, da potom vabila na naročbo spravimo vsaj en del tistega denarja skupaj, da plačamo dolg pri svojih — prijateljih. Saj nikogar ne silimo, da se mora na naš list naročiti; uverjeni pa smo, da je tudi v vrstah „Slovenčevih“ pristašev še zelo, zelo veliko poštenih rodoljubov, ki jim ne bo pretežka žrtev štirih kron na leto — za koroške Slovence! Sapienti sat!

Društveno gibanje.

Celovško delavsko društvo ima svoj mesečni shod v soboto, dne 15. t. m. zvečer ob 8. pri „zlatem studencu“, Lidmanskega ulice v Celovcu. K obilni udeležbi vabi odbor.

Slovensko delavsko društvo v Celovcu javlja svojim udom in prijateljem društva, da je preložilo svoje društvene prostore iz Trgovske ulice 4 v Kosarnske ulice 30, I. nadstropje ali vhod od zadaj: Schütt-ulice 7, naravnost.

Podljubeljsko delavsko društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m. popoldne ob treh veselico s petjem, tamburanjem in govorom pri Kaiserju Podljubeljem. K obilni udeležbi vabi odbor.

Radiše. Izobraževalno društvo za Radiše priredi dne 9. septembra v Tucah pri Miklavcu svoje letno občno zborovanje s sledečim sporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Govor. 3. Poročilo odborovo. 4. Govor. 5. Volitve novega odbora. 6. Slučajnosti. 7. Igra: „Ne vdajmo se!“ Igrajo domači igralci. Pred igro in po igri petje (poje pevsko društvo „Drava“ iz Glinj) in tamburanje. 8. Prosta zabava. Začetek točno ob štirih. Vstopnina 30 vin. — Vsi prijatelji našega društva se vljudno vabijo k zborovanju in veselici, posebno naši sosedi iz Medgorij in Podkarnosa. Ne bo jim žal! Odbor.

Medgorje. Podružnica sv. Cirila in Metoda za Medgorje in okolico priredi dne 16. septembra 1906 po sv. blagoslovu v Habru pri Martinu letni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Pozdrav. 2. Šolski govor. 3. Volitve. 4. Prosti predlogi. 5. Igra: „Ne vdajmo se“. Igralci in tamburaši iz Radiš. Vstopnina 30—50 vin. Vse vabi odbor.

Slovensko kršč.-soc. bralno društvo za Št. Kancijan in okolico priredi v nedeljo dne 16. kimovca t. l. ob pol štirih popoldne mesečno zborovanje „pri Voglu“ v Št. Primožu pri

Št. Vidu v Podjuni. Na sporedu so poučni govori, katerim sledi prosta zabava. Vse ude in prijatelje društva, posebno pa Vršane in Št. Vidčane vljudno vabi na mnogoštevilen obisk zborovanja odbor.

Izobraževalno društvo v Globasnici priredi dne 16. septembra 1906 v Št. Lipšu pri Žineku ob treh popoldne na nalašč zato pripravljenem prostoru pri župnišču dve ganljivi igri. Fantje igrajo: „Sanje“, dekleta pa ponovijo igro: „Lurška pastirica“. — Da ne bodo zastoj velike priprave, vabimo domačine in še posebno okoličane, katerim je mar poštena zabava, duševen užitek. Vstopnina 20 vin.

Za pobita okna „Narodne šole“ v Št. Rupertu pri Velikovcu darovala je Ana Ladinek z Dobrlevasi 2 kroni. Hvala lepa! Živeli nasledniki!

Razpis službe otroške vrtnarice. Na otroškem vrtecu „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ v Rojanu se razpisuje služba otroške vrtnarice. Plača znaša letnih 600 kron. Službo bode nastopiti 15. septembra 1906. Nekolekovane prošnje naj se vpošljejo do 12. septembra 1906. pod naslovom: Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Tisoči priznanj potrjujejo

da najboljše in najcenejše dobavlja

cerkvene paramente in oprave

neprekosno že 95 let stara tvrdka

Josip Neškudla

c. in kr. dvorni dobavitelj in tvorničar

Jabloné nad Orlici, šte. 86, pošta istotam Češko.

Prosi se natančnega naslova.

Ilustrovani ceniki, proračuni, izberki poštnine prosto

Skrb vsake gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljivo prednost za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Gospodarske stvari.

Švica je že davno znana kot dober trg za razne gospodarske pridelke. Zlasti odkar je Nemčija povišala colnino na pridelke, ki so se sicer uvažali tja iz Avstrije, naj bi kmetje v Avstriji, zlasti pa sosedne dežele Koroška, Kranjska in Štajerska, iskale izvoza na zapadno stran.

L. 1905 uvedla je Švica	wagonov sploh	wagonov iz Avstrije
1. sena, rastlin, slame	8000	681
2. surovega masla	542	66
3. jaje	1100	184
4. svežega mesa	550	65
5. kuretine	395	17
6. sadja	1240	63
7. grozdja	1112	?
8. sočivja	3735	62
9. moke	5770	85
10. žita	57.913	261

Nemčija in Francija producirata dražji, kot Avstrija, zato se mora obračati pozornost naših gospodarskih društev in pozornost naših trgovcev podjetnikov na to dejstvo: Tukaj je velik trg, ki čaka in sprejema blago po dobri ceni.

Delo meseca septembra.

Strnišča se morajo takoj po žetvi podorati, sicer rastejo na njem mnoge škodljive glivice.

Gnili krompir se mora sežgati, da se plesnivost ne razseje. Zlasti plesnivi krompirjevi zel se mora spraviti s polja stran. Kjer se je zasejalo preveč plevela, se mora pokositi, predno se raztrosi seme. Tudi sadje, ki pada z drevja, se mora stran spraviti, da se uniči črv, ki je v njem. Sadno drevje se zdaj začenja snažiti, in okrog debel se deva zdaj lim, da se polove črvički, ki lezejo v tla (Leimringe).

Listnica uredništva.

G. Janko Schiller, Skočidol. Potrjujemo, da niste z dopisom „Sreje pri Lipi (Ustanovni shod)“ v 34 št. „Mira“ v nikaki zvezi.

Ravnokar je izšel nov natis:

Miklova Zala.

Povest iz turških časov.

Spisal dr. Jakob Sket.

Tretja izdaja.

Izdala in založila Družba sv. Mohorja v Celovcu.

Cena: Mehko vezan 80 vin., za ude 60 vin., po pošti 20 vin. več.

Naznanilo.

Št. Jakobska posojilnica v Rožu

od 1. septembra do 1. oktobra 1906

ne uraduje.

Načelstvo.

Prostovoljna prodaja.

Na prodaj je zaradi preselitve velika hiša na Jesenicah. Hiša stoji zraven novega kolodvora. Pri hiši je hlev, vodnjak in dva vrta za zelenjavo in tudi vse občinske pravice. V hiši se izvršujeta zdaj dva obrta, in sicer izvrstno uspevajoča, moderno opravljena pekarna in prodaja delikates. Natančne pogoje pove dr. J. Vilfan, odvetnik v Radovljici.

Za novo

izdelovanje in prenovljenje oltarjev, prižnic, božjih grobov, tabernakljev, okvirov ter svetih podob

se priporoča

podobarska in pozlatarska delavnica

Janez Golež

v Celovcu, Živinski trg šte. 9.

Priznana fina dela in nizke cene. Vsake konkurence zmožna, domača tvrdka!

Veliko zalogo zajamčeno

pristnega vina

priporoča hranilnica in posojilnica v Šmihelu nad Pliberkom. Dobi se belo po 30 do 50 vinarjev liter. Finejše do 60 vinarjev. Izpod 56 litrov se ne oddaja.

Jurij Rudolf,
načelnik.

Odvetnik dr. Konrad Vodušek

si usoja naznaniti, da odpre svojo odvetniško pisarno dne 1. septembra t. l. v Trstu, ulica Caserma šte. 15, I. nadstropje.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Vzgojišče za deklice

(Internat)

čč. šolskih sester v Narodni šoli

družbe sv. Cirila in Metoda
v Velikovcu

se priporoča p. n. slovenskim staršem.

V hiši je štirirazredna ljudska šola; poseben ozir se jemlje na pouk v ženskih ročnih delih.

Šolsko leto se začne dne 15. oktobra t. l. Plačila 20 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Velikovcu na Koroškem.

Bombaževa predilnica

v južni Nemčiji išče nekaj

delavskih družin.

Plačuje se visoke plače. Na razpolago so lepa stanovanja z vrtovi za sočivje. Dovolj se predjem za potovanje. Ponudbe pod **S. T. 4532** na naslov Rudolf Mosse, Augsburg.

Učenca

ki je dopolnil 14 let ali je vsaj šole prost, vzamem v uk. Sprejem tudi enega pomočnika. **Gasper Brienz**, sodarski mojster, Selo pri Žitarivasi. Pošta Miklavčevo na Koroškem.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

glavni zastop „CROATIE“ v Celovcu

Valentin Jug, benediktinski trg št. 4.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Koroške.

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pravi je

Thierryjev balsam

le z zeleno znamko z nuno.

Staroslaven neprekosljivo zoper motenje prebavljanja, krče v želodcu, koliko, prehlajenje (katar), prsne bolezni, influenco itd. itd.

Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 celika posebna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo centifolijsko mazilo splošno znano kot „non plus ultra“

za vse še tako zastarele rane, vnetja, poškodbe, ture in uljesa vseh vrst. — Cena: 2 lončka K 3-60 franko razpošilja le proti predplači ali povzetju

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Knjžico s tisoči zahvalnih pisem zastoji in franko.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah in medicinskih drogerijah.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

sprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;

2. zavarovanja zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in sprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Edina domača zavarovalnica! — „Svoji k svojim!“

Rastlinski liker in rastlinska grenčica

„JELEN“

sta sestavljena iz najzdravilnejših planinskih rastlin, podpirata in pospešujeta prebavo, krepita želodec in ž njim celo človeško telo ter sta vsled teh svojih odličnih lastnosti najboljša izdelka te vrste.

Edini izdelovatelj:

Anton Jelenec v Idriji,

imetelj rastlinske destilacije „JELEN“.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predjume na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spjletu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjžice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.